

Svajonų
ROMANAI

Aistra

JULES BENNETT
Meilė kaip kine

9,99 Lt / 2014 sausis–vasaris

mygute.lt

Jules Bennett
(Džuls Benet)

MEILĒ KAIP KINE

Romanas

Versta iš Jules Bennett, Hollywood House Call, 2013
© Jules Bennett, 2013

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Ignė Norvaišaitė-Aleliūnienė, vertimas iš anglų
kalbos, 2013

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2014

ISBN 978-609-406-747-1

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2014

Pirmas skyrius

- Man reikia tavo kūno.

Kelė Metjus staigiai atsisuko ir išvydo viršininą, seksualų Holivudo plastikos chirurgą, stovintį vos už kelių pėdų klinikos fojė. Už nugaros ištiesęs ranką ir suknelėjęs riešą užrakino laukujes duris.

- Atsiprašau? - klustelėjo ji džiaugdama, kad klinikoje nieko nėra.

Nojaus Fosterio veide atsiradusią išdykėlišką šypseną greitai pakeitė žudantis juokas, nuo kurio moterims linkdavo keliai ir ant grindų krisdavo kelnaitės. Reikia pripažinti, kad jos kelnaitės visada likdavo vietoje, bet...

Dievaži, kokia ji lėkšta - jei tik jis pamotų pirštu ir pakviestų paskui save į poilsio kambarį...

- Išklausk mane, - tarė jis ir kilstelėjo rankas. - Žinau, kad nori pradėti aktorės karjerą...

Gerai... Vadinasi, jis, priešingai nei ji, nemąsto apie tai, kaip norėtų nuplėšti jos apatinius poilsio kambaryje. Apmaudu.

- Bet, - tęsė jis nė nenutuokdamas apie nepadorias jos mintis, - turiu tau pasiūlymą.

Paskutiniai trys žodžiai jos ausiai nuskambėjo kaip muzika. Toji svajonė apie juodu poilsio kambarįje vis dėlto gali išsipildyti.

- Noriu, kad pozuotum kitoje mano reklamos kampanijoje.

Kelė papurtė galvą.

- Atsiprašau. Ką?

Pozuoti? Viduje tebegyvenanti putli paauglė vos nenusijuokė. Bet ji jau seniai atsisveikino su ta mergina Kanzase.

Nojus pajudėjo jos link, neatitraukdamas žvilgsnio ir nesiliaudamas šypsotis.

- Norėčiau, kad pozuotum naujo mano kabineto kitame miesto gale reklamai.

Kelė atsistojo ir apėjo stalą.

- Akivaizdu, kad kažko neapgalvojai.

Jam nužvelginėjant jos kūną, audringoje Kelės vaizduotėje ėmė suktis įvairiausios saldžios mintys.

- Patikėk, apgalvojau. Ir noriu tavęs.

O, vaikeli. Jei tik šie žodžiai būtų ištarti kitomis aplinkybėmis.

- Turi gyvą galą klienčių, kurių gali paprašyti, - pasakė ji ir apsisukusi nuėjo koridoriumi iki poilsio kambario pasiimti rankinės. - Be to, man niekada neteko pozuoti.

Kaip ir dauguma atvykusių į Los Andželą Kelė atsikraustė čia trokšdama tapti aktore, dėl kurios neįtikėtino talento sukrustų Holivudo režisieriai ir prodiuseriai. Deja, jos agentė parūpindavo atrankas tik į gėdingus filmavimus. Kol kas ji vaidino kremo nuo spuogų ir lytiniu keliu plintančių ligų vaistų reklamose. Ne tokios šlovės ji tikėjosi. Bet juk reikėjo nuo ko nors pradėti, tiesa?

Gal dėl tos LPL vaistų reklamos Nojus ir nesidomi ja po darbo valandų? Jis juk žino, kad ji vaidino... ar ne? Ji tikrai sveika, ypač turint omenyje seksualinės patirties stoką. *Skaisti* nebuvo, bet tie du apgailėtini nutikimai, galima sakyti, nesiskaito.

- Tenoriu kelių tavo nuotraukų, Kele. - Nojus nusekė jai įkandin ir plačiu petimi atsirėmė į durų staktą. - Norime tokios reklamos, kuri parodytų, kaip likti jaunai ir natūraliai.

Kelė pamėgdžiojo jį sukryžiuodama rankas ir atsiremdama į spintelę.

- Bet išskyrus tą mažą randą ant smakro daugiau manęs neoperavai. Ar tai nebus klaidinanti reklama?

- Tikrai ne, - paprieštaravo jis. - Jei niekada nebūtum buvusi mano klientė, tuomet būtų.

Bet tu tobula, Kele. Graži, fotogeniška, būsi ant reklaminių stendų visame mieste. Tik nesakyk, kad nenori.

Na, tai tikrai milžiniškas šuolis po kremo nuo spuogų ir LPL.

- Manai, jog tai padės mano aktorės karjerai?
- paklausė ji.

Jis gūžtelėjo pečiais.

- Nepakenks.

Kelė girdėjo apie vaidmenį Antonio Praisio filme, už kurį atiduotų bet ką, bet jos agentė dar negavo kvietimo į atranką. Tačiau turint ryšių...

- Aš taip pat turiu pasiūlymą, - pasakė ji.

Nojus suraukė tamsius antakius ir prisimerkė.

- Kai nutaisai tokią išraišką, aš susinervinu. Po pa-starajo tavo nušvitimo mūsų poilsio kambaryje atsirado kavos aparatas, aptaškęs ir sienas, ir grindis.

Ji mostelėjo ranka.

- Tai tebuvo menkas techninis gedimas.

Jis atsiduso.

- Klok, Kele.

- Pasikalbėk su Olivija Dein, kad pakviestų

mane į būsimą Antonio filmo atranką, ir papozuosiu.

Jei Nojus paskambintų Didžiajai Holivudo Dein, kuri kaip tyčia buvo svarbiausia jų klientė ir naujojo filmo, vaidmens kuriame taip troško Kelė, prodiuserio mama, Kelė būtų amžinai dėkinga.

- Neprašau, kad per ją parūpintum man vaidmenį, - tęsė ji. - Tenoriu patekti į atranką, kad parodyčiau, ką sugebu.

Dieve, kaip ji nemėgo maldauti, bet, na... teko tai daryti. Į Los Andželą atvyko įgyvendinti svajonės ir nenorėjo nuėjusi taip toli pabučiuoti durų.

Kelė tikėjo likimu ir manė, jog dirbti plastikos chirurgui, tenkinančiam įtakingiausios moters Holivude poreikius, nėra sutapimas.

- Prašau, - tarstelėjo ji ir meiliai nusišypsojo. Nojus suraukė antakius ir pakreipė galvą. Prakeikimas, jis puikiai mokėjo nutaisyti tą aistringą Džordžo Klunio išraišką.

- Ar agentė negali gauti tau kvietimo į atranką? - paklausė jis.

Kelė gūžtelėjo pečiais.

- Ji tvirtina, kad šis vaidmuo man netinka. Bet negavusi progos negaliu įrodyti, ko esu

verta.

Jis ištiesė rankas, uždėjo stambias vyriškas plaštakas jai ant pečių ir Kelės kūnu nuvilnijo džiaugsmingi virpuliai. Dievaži, ji norėjo pajusti tas rankas ant nuogo kūno.

Kiekvienai svajonei savas laikas, Kele.

- Tavo agentė jau senokai dirba šioje srityje, - pasakė jis švelnesniu balsu, tarytum stengdamasis kažką paaiškinti vaikui. - Turbūt žino, ką kalba.

- Nesuprantu, kuo tai kažkam pakenks, - neatlyžo ji. - Jei negausiu vaidmens, labai nenusiminsiu. Bet yra tikimybė, kad gausiu jį ir pradėsiu tai, apie ką svajojau visą gyvenimą.

Tamsiai pilkos akys nužvelgė jos veidą.

- Negaliu jai skambinti. Žinau, kaip to trokšti, bet negalėčiau sau atleisti, jei per mane įžengtum į pasaulį, kuris nėra toks nuostabus, kaip manai. Juk visai neseniai pradėjai gyventi šiame mieste, Kele. Kodėl skubi? Entonis Praisas - rimtas tikslas.

Kad ir koks seksualus būtų Nojus, ji negali leisti jam sužlugdyti svajonės.

- Gerai. Pati gausiu kvietimą į atranką.

Jis nuleido rankas ir užsidėjo jas ant siaurų klubų.

- Tegul agentė pluša, Kele. Žvaigždėmis per naktį netampama. Tu graži moteris. Nesunkiai sulauksi dėmesio.

Po šių žodžių ją užliejo šiluma. Tai, kad Nojaus Fosterio, vyro, kuris pragyvenimui užsi-dirba kurdamas grožį, manymu ji yra graži, vienas komplimentų, kuriuos ji amžinai nešiosis širdyje.

- Už pozavimą sumokėsiu tau penkiasdešimt tūkstančių.

Išgirdusi netikėtą pasiūlymą Kelė sustingo.

- Penkiasdešimt tūkstančių? Ar protelį pame-tei?

Jis sukikeno.

- Kai nustembi, pasigirsta tavo akcentas.

- Neturiu jokio akcento, - atkirto ji. - Ir grįž-kim prie to pasiūlymo. Tu juokauji?

Jo šypsena išblėso.

- Su verslu ir pinigais aš nejuokauju.

Su penkiasdešimt tūkstančių ji nuveiktų daug. Būtinai reikia pakeisti tėvų namo stogą, be to, galėtų nupirkti jiems kitą, patikimesnį, automobilį. Dieve, nejau galima atsisakyti to-kio pasiūlymo?

Galvojant apie privalumus ir trūkumus - pir-mųjų tikrai buvo daugiau - Nojaus akys taip

atidžiai į ją žvelgė, kad darėsi neramu. Viena, jis Holivudo žvaigždžių chirurgas ir ji visada jausdavosi tarytum jo analizuojama. Antra, jos manymu, viršininkas buvo verčiantis iš kojų, stulbinamai seksualus. Ji nesuprato, kodėl, po galais, tas vyras vis dar vienišas.

Gal bučiuodamasis jis seilėjasi – tai tikrai atgrasu. O gal jis netikęs lovoje?

Žiūrėdama į jį Kelė suprato, kad toks vyras kaip Nojus Fosteris negali būti prastas meilužis. Nuo jo sklido seksualumas, o su drabužiais jis atrodė toks neįtikėtinais tobulas, kad nė neįsivaizdavo, kas būtų išvydus jį nuoga.

Nojus nutaisė kerinčią šypsena, lyg norėdamas patikinti, kad jai viskas bus gerai. Tos duobutės skruostuose suteikė jam tokį žavesį, jog Kelė apėmė jausmas, kad jos ryžtas sutrupėtų taip pat greitai, kaip kelnaitės nukristų ant grindų, jei jis pasiūlytų įgyvendinti jos svajonę poilsio kambaryje.

Kelė tikrai negalėjo atsisakyti tų pinigų. Nors norėjo, kad jis pasikalbėtų su Olivija, bet džiaugėsi ir tuo, kad pasiūlė tokią didelę sumą.

– Nusifotografuosiu, – pasakė ji.

Mintis beprotiška, bet tebūnie. Moka jis.

- Noriu tavo veido, Kele. Noriu užfiksuoti tą jaunat-viškumą, nekaltybę.

Kelė nusijuokė.

- Nesu jau tokia nekalta.

- Atsikraustei čia prieš mažiau nei metus, užaugai vidurio vakaruose. - Akių vokai pridengė tamsias akis ir jis pasilenkė tiek, kad įsibrautų į jos asmeninę erdvę. - Galima sakyti, tebesi skaisti.

Kelei išdžiūvo burna, nes išgirdus žodį skaisti mintys iškart pasisuko apie seksą. O tai kirbėjo galvoje tol, kol Nojus stovėjo labai arti įsmeigęs į ją gundančias akis.

- Patikėk manimi, nesu skaisti.

Užsičiaupk, Kele.

- Gera žinoti, - pasipūtusiai šypsodamasis pasakė jis. - Bet džiaugiuosi, kad sutikai fotografotis.

- Ar tau kada nors teko kovoti dėl to, ko nori, ar pakanka nutaisyti tą šypsena? - pajuokavo ji.

Jo veidu šmėkštelėjo šešėlis, šypsena virptelėjo ir jis nurijo seiles. Bet tamsa išnyko taip pat greitai kaip atsiradusi.

- Nustebtum sužinojusi, dėl ko teko kovoti ir kiek prarasti.

Ne jos reikalas, pasakė sau Kelė. Visi turi praeitį, o tai, kad jis turtingas ir įtakingas chirurgas, nereiškia, jog jam buvo lengva. Tačiau ji pirmąkart išvydo skausmą, kurį jis slėpė po milijardo dolerių vertės šypsena.

Ji nėra skaisti.

Nojus atsiduso. Kelė Metjus gal ir nėra skais-tuolė, bet ji tikrai nekalta, mat jei nutuoktų, kur galvojant apie ją krypsta jo mintys, paduo-tų į teismą už seksualinį priekabiavimą.

Jis nenorėjo būti kaip visi ir susitikinėti su savo sek-retore, bet po velnių, troško pažinti ją asmeniškiau, intymiau. Prieš dvi dienas už-speisdamas ją į kampa poilsio kambaryje jis žaidė su ugnimi. Priartėjęs prie jos pastebėjo, kaip išsiplėtė ryškiai žalios akys, kaip ji ner-vingai pradėjo laižytis lūpas... seksualias, put-lias lūpas, kurios prašėsi būti bučiuojamos. Už tokias jo klientės klojo nemažus pinigus.

Nojus atsilošė kėdėje. Kelė gali ateiti bet ku-rią akimirką, o jis norėjo jų santykius išlaikyti profesionalius. Daugiau jos nelies ir nesileis paveikiamas viltingų akių ir vaikiškų svajonių.

Jei Kelė nutuoktų, kas laukia patekus į šį prasisiekėlių Holivudo aktorių ratą, parbėgtų į

tą kukurūzų lauką, iš kurio atvyko. Šis pasaulis nėra tik blizgantis ir žavus. Nojus nė už ką nežiūrės, kaip dar viena jam brangi moteris patenka į tamsiąją Holivudo pusę.

Sužadėtinės palikti randai dar buvo švieži ir gilūs. O kadangi jis kas vakarą grįždavo į namus, kuriais jie kadaise dalijosi ir tebesirūpino jos sergančia močiute, Nojus įtarė, kad tos žaizdos niekada neužgis.

O Kelė kartais atrodydavo tokia panaši į Malindą, kad skaudu net prisiminti, kaip nušvisdavo sužadėtinė pagalvojusi apie jos laukiančią karjerą. Kelė – antra Malinda... tik šįkart jis nenorėjo prisirišti.

Jis persibraukė ranka plaukus, stengdamasis atsikratyti vis dar kankinančio košmaro.

Sužadėtinė jam buvo viskas. Būtų padaręs bet ką, kas įmanoma, kad ją išgelbėtų. Bet nepavyko. Jis nuvylė vienintelę visa širdimi mylėtą moterį, vienintelę, su kuria norėjo praleisti likusį gyvenimą. Nojus nenorėjo vėl atiduoti širdies. Jis tikrai manė, jog nepakeltų dar vienos gniuždančios netekties.

Taigi jis nė už ką nesikalbės su Olivija dėl vaidmens Kelei....